U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **N. V.,** zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalovanému**: Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 3. 2005, č. j. 55 Az 69/2004 - 32,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou osobně dne 14. 7. 2005 se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 5. 3. 2004, č. j. OAM-392/VL-18-ZA04-2004. Tímto rozhodnutím stěžovateli nebyl udělen azyl pro nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů a bylo vysloveno, že se na něho nevztahuje překážka vycestování podle § 91 citovaného zákona.

Ze spisu vyplynulo, že rozsudek byl stěžovateli doručován v souladu s § 46 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) dne 3. 5. 2005, a to na adresu P. s. Z., kde byl stěžovatel hlášen k pobytu a kde se také zdržoval. Rozsudek byl na žádost stěžovatele uložen na poště bez předchozího pokusu o doručení a stěžovateli byla zanechána výzva, aby si jej vyzvedl (§ 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s.). Ten tak ale neučinil a kopii rozsudku si vyzvedl osobně u krajského soudu až dne 13. 7. 2005.

V kasační stížnosti však stěžovatel uvedl, že mu napadený rozsudek nebyl řádně doručen a lhůta k podání kasační stížnosti je tak v jeho případě zachována. Žádné bližší skutečnosti však nesdělil. Krajský soud jej proto usnesením ze dne 15. 12. 2005 vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení doplnil kasační stížnost tak, aby bylo zřejmé v čem spatřuje pochybení v doručování napadeného rozsudku a z jakých důvodů se domnívá, že lhůta k podání kasační stížnosti je zachována. Stěžovatel byl rovněž poučen o tom, že nevyhoví-li této výzvě, jeho kasační stížnost bude odmítnuta. Uvedené usnesení bylo stěžovateli prostřednictvím jeho zástupce doručeno dne 2. 1. 2006. Ve stanovené lhůtě sice stěžovatel odevzdal ke krajskému soudu doplnění kasační stížnosti, požadované informace ale nesdělil a výzvě tak nevyhověl. K doručování napadeného rozsudku zde totiž pouze uvedl,

že mu byl doručen dne 13. 7. 2005. Není možné se tak stěžovatelovou nekonkrétní námitkou zabývat.

Vzhledem k tomu, že ani Nejvyšší správní soud neshledal v doručování rozsudku žádnou nezákonnost - vycházel přitom z údajů uvedených na doručence, která je veřejnou listinou - je třeba za den doručení považovat desátý den poté, co byl rozsudek uložen na poště a adresátovi zanechána výzva k jeho vyzvednutí, bez ohledu na to, zda se adresát o uložení dozvěděl či nikoliv (§ 50c odst. 4 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s.). Označený rozsudek byl uložen na poště v úterý 3. 5. 2005 a poslední den lhůty k vyzvednutí písemnosti připadá na pátek 13. 5. 2005, který se také považuje za den doručení. Skutečnost, že stěžovatel převzal kopii rozsudku až dne 13. 7. 2005, je právně bezvýznamná a nemá na den doručení žádný vliv.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy pátek 13. 5. 2005. Poslední den lhůty připadá na pátek 27. 5. 2005, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost podaná až dne 14. 7. 2005, tedy byla podána opožděně.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2006

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu